

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιώργου Ρούσου

ΕΥΤΥΧΩΣ ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ



ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΘΒΕ

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΩΣΗ ΘΕΑΤΡΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

www.ntng.gr



ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος

Νίκος Μακραντωνάκης

Αντιπρόεδρος

Σπύρος Παγιατάκης

Μέλη

Ρούλα Αλαβέρα

Ρήγας Αξελός

Τιτίκα Βλαχοπούλου

Θανάσης Μπίντας

Γιάννης Χρυσούλης

Καλλιτεχνική Διεύθυνση

Νικήτας Τσακίρογλου

Αναπληρωτής Διευθυντής

Κωνσταντίνος Οικονόμου

Γιώργου Ρούσου

ΕΥΤΥΧΟΣ ΤΡΕΛΛΟΗΚΑ

Πρώτη παράσταση: Παρασκευή 10 Μαρτίου 2006

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ- Σκηνή Σωκράτης Καραντινός

Χορηγός Σκηνής Σωκράτης Καραντινός

ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

★ ★ ★ ★ ★ H O T E L

Les Lazaristes

D O T H O T E L

Γιώργου Ρούσσου

ΕΥΤΥΧΟΣ ΤΡΕΛΛΟΪΚΑ

Σκηνοθεσία: ΝΙΚΟΣ ΑΡΜΑΟΣ
Σκηνικά - Κοστούμια: ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΡΟΥΦΑΣ
Μουσική: ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ
Επιμέλεια κίνησης: ΜΑΡΙΑ ΓΚΟΥΤΗ
Φωτισμοί: ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΛΛΒΟΥΖΗΣ

Βοηθός σκηνοθέτη: ΟΡΕΣΤΗΣ ΤΕΑΖΗΣ
Οργάνωση παραγωγής: ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

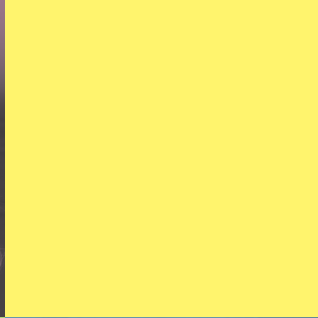
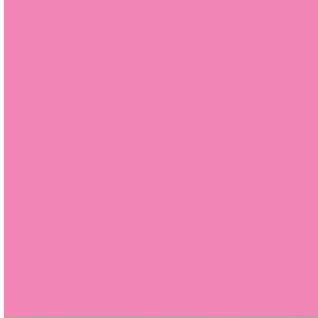
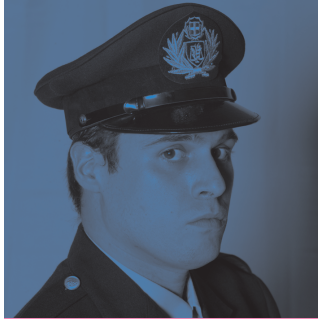
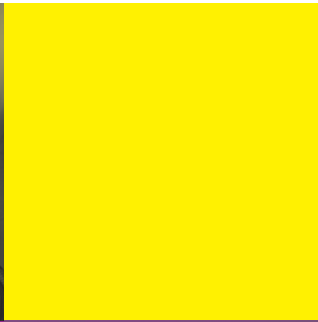
| | |
|---------------------|---------------------|
| Μανώλης | ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ |
| Στάθης | ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ |
| Ηρώ | ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΤΚΟΥ |
| Χαρίλαος Μαραζιώτης | ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΟΥΚΑΝΟΣ |
| Ανδρονίκη | ΕΛΕΝΗ ΤΖΩΡΤΖΗ |
| Αστυφύλακας | ΘΩΜΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ |
| Ανάργυρος | ΚΩΣΤΑΣ ΙΤΣΙΟΣ |
| Αντιγόνη | ΝΤΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ |
| Ισμήνη | ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ |
| Μαγγίνας | ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΣΗΣ |
| Ιατρός | ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ |
| Σοφία | ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΜΗΤΡΗ |
| Κύριος Ω... | ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ |

Οι σίχοι των τραγουδιών είναι του Ηρακλή Πασχαλίδη.

Η ηχογράφηση της μουσικής έγινε στο στούντιο του Γιώργου Μάνιου με ηχολήπτη τον ίδιο.

Έπαιξαν οι μουσικοί: Τάσος Μισυρλής (βιολοντσέλο), Κώστας Τσούγκρας (ακορντεόν), Σεργκέι Σάρτσκοφ (τρομπόνι), Παντελής Χατζηκυριάκος (μπουζούκι), Βασίλης Στεργίου (κιθάρα-ντραμς), Ηρακλής Πασχαλίδης (πιάνο).

Μεταξύ Α' και Β' μέρους διάλειμμα 10'.





Α. Μούκανος



Κ. Χαλκιάς



Α. Πέτκου



Κ. Ίτσιος,
Α. Μούκανος,
Α. Πέτκου



Α. Μούκανος,
Α. Τσακίρης,
Κ. Χαλκιάς



Ε. Αποστόλου



Κ. Ίτσιος



Ντ. Νικολαΐδου



Α. Μούκανος,
Μ. Γούναρης,
Κ. Ίτσιος,
Α. Πέτκου



Μ. Γούναρης,
Α. Μούκανος,
Δ. Κολοβός



Μ. Καραμήτρη

Μ. Γούναρης

Κ. Μπάσης



Μ. Καραμήτρη,
Ε. Τζώρτζη,
Α. Μούκανος,
Ντ. Νικολαΐδου



Κ. Χαλκιάς,
Α. Πέτκου,
Θ. Βούλγαρης,
Α. Τσακίρης



A. Τσακίρης



E. Τζώρτζη



D. Κολοβός



Θ. Βούλγαρης



Ε. Αποστόλου,
Μ. Καραμήτρη,
Ντ. Νικολαΐδου



Α. Μούκανος,
Κ. Μπάσης



ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ

Βιογραφικό σημείωμα

Ο Γιώργος Ρούσσος γεννήθηκε το 1910, στην Αντίπαρο και πέθανε στην Αίγυπτο, το 1984. Σπούδασε στην ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών τρία χρόνια, και στη νομική σχολή, την οποία και τελείωσε. Σύντομα, όμως, τον κέρδισε η δημοσιογραφία, ο θεατρικός λόγος και η ιστορική έρευνα.

Ως δημοσιογράφος δούλεψε και πέρασε από όλα τα ρεπορτάζ, αρχικά στο *Βήμα* και στη συνέχεια στα *Νέα*. Πολεμικός ανταποκριτής στον πόλεμο του 1940 με μεγάλες επιτυχίες, μεταξύ των οποίων και η αποκλειστική ανταπόκριση του για την άφιξη του Μουσολίνι στο μέτωπο, που βραβεύτηκε από το Ρόιτερ. Αρχισυντάκτης των *Νέων* από το 1945 ως το 1952, και στη συνέχεια τακτικός συνεργάτης με ιστορικά κυρίως αναγνώσματα. Από το 1966 ως το 1974 ήταν εκδότης και διευθυντής του περιοδικού *Ταχυδρόμος*, και παράλληλα έγραφε το χρονογράφημα στην πρώτη σελίδα των *Νέων*.

Η ιστορία, η αρχαία και κυρίως η βυζαντινή αλλά και η νεότερη αποτέλεσαν αντικείμενο μελέτης, έρευνας και έμπνευσης για τον Γιώργο Ρούσσο. Από εκεί η *Ιστορία της Νεότερης Ελλάδας*, τα 40 ιστορικά αναγνώσματα που δημοσιεύτηκαν σε επιφυλλίδες στο *Βήμα* και στα *Νέα*. Από τα ιστορικά του αναγνώσματα αναφέρουμε: *Βενιζέλος και η εποχή του, ο Τρικούπης και η εποχή του, ο Καποδίστριας και η εποχή του*.

Διετέλεσε επί σειρά ετών σύμβουλος στα Διοικητικά συμβούλια του Εθνικού Θεάτρου, της ΕΣΗΕΑ και αντιπρόεδρος της Εταιρίας «Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων».

Στο Θέατρο πρωτοεμφανίστηκε με τον *Πρωτεουσιάνο* που ανέβηκε από το θίασο του Β. Αργυρόπουλου το 1940. Ξαναπαίχτηκε πολλές φορές με καταπληκτική επιτυχία και από τον Β. Λογοθετίδη και τον Θεόδωρο Αρώνη.

Έγραψε περίπου 35 θεατρικά έργα, ιστορικά και κωμωδίες: *Βασίλισσα Αμαλία, Θεοδώρα η Μεγάλη, Μεγάλα χρόνια από τη ζωή του Διονύσιου Σολωμού, Φόνος στο ιερό παλάτι, Αθάνατη πολυαγαπημένη, Μαντώ Μαυρογένους, ο Πραματευτής, Πάπισσα Ιωάννα, Η Κυρία δεν με μέλει*. Επίσης πολλές κωμωδίες: *Ερωτικές βιταμίνες, Τρίτη και δεκατρείς, Το πρώτο ψέμα, Σκληρός άντρας, Τα άγρια και τα ήμερα, Ευτυχώς τρελάθηκα, Η εύθυμη χήρα, Ο εραστής έρχεται, το Καρέ της ντάμας κ.ά.*

Με τα έργα του Ρούσσου δημιούργησαν επιτυχίες ηθοποιοί όπως ο Αργυρόπουλος, ο Λογοθέτης, η κυρία Κατερίνα, ο Μυράτ, η Ζουμπουλάκη, η Αρώνη, η Βουγιουκλάκη, η Καρέζη, ο Καζάκος, ο Αλεξανδράκης, ο Μίμης Φωτόπουλος, ο Ηλιόπουλος, ο Γκιωνάκης, ο Διαμαντόπουλος κ.ά.

Όμως και ο κινηματογράφος δεν άφησε ασυγκίνητο τον Γ. Ρούσσο. Υπήρξε ο σεναριογράφος της ταινίας *Μανταλένα* που πήρε το Α΄ Βραβείο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, το 1960. Και στην τηλεόραση έδωσε μεγάλες επιτυχίες όπως τη *Βασίλισσα Αμαλία* και η *Μαντώ Μαυρογένους*.

Από τον Λογοθετίδη στον Κωνσταντάρρα

του Γ. Ρούσσου

Όταν ο διακεκριμένος θιασάρχης Λάμπρος Κωνσταντάρρας και ο εξαίρετος θεατρικός επιχειρηματίας Τάκης Μακρίδης ζήτησαν το *Ευτυχώς τρελάθηκα*, για να το ανεβάσουν στο «Ρεξ» ο υποφαινόμενος ένωσε ιδιαίτερη ικανοποίηση. Αυτή που δοκίμασε όταν είδε να ξαναπαίζονται για δεύτερη ή τρίτη φορά και άλλα έργα του όπως η *Βασιλίσα Αμαλία*, *Ο πρωτεουουσιάνος*, *Οπραματευτής*, *Η σοφερίνα*, το *Τρίτη και 13* και λοιπά.

Το επανειλημμένο ανέβασμα αυτών των έργων ήταν και είναι μια απόδειξη της αντοχής τους μέσα στο χρόνο. Και η «δοκιμασία του χρόνου» ανατέλλει αναμφισβήτητα την ασφαλέστερη λυδία λίθο για την αρχή ενός θεατρικού δημιουργήματος.

Το *Ευτυχώς τρελάθηκα* παίχθηκε πριν από 17 χρόνια από τον μεγάλο Βασίλη Λογοθετίδη. Σήμερα το ξαναπαίζει ένας από τους αξιότερους διαδόχους του στην τέχνη της κωμωδίας, ο Λάμπρος Κωνσταντάρρας που το χυμώδες και πολύπτυχο ταλέντο του έχει κερδίσει από χρόνια τον θαυμασμό του μεγάλου αθηναϊκού κοινού. Τον ευχαριστώ θερμά για τον καλλιτεχνικό μόχθο που κατέβαλε για το ανέβασμα του έργου μου, όπως ευχαριστώ ιδιαίτερα και τους άλλους θετικούς παράγοντες της αποψινής παραστάσεως, τον σκηνοθέτη Δ. Νικολαΐδη, τη Βέρα Κρούσκα, τη Μίτση Κωνσταντάρρα, την Καίτη Πάνου και λοιπούς ξεχωριστούς ηθοποιούς που υποδύονται τους διάφορους ρόλους του έργου.

Όσο για το έργο, καθ' εαυτό, θα ήθελα να προσθέσω ότι και η κωμωδία μου αυτή έχει κάποιο κοινωνικό στόχο. Όπως πάντα, στα έργα μου δεν επιδιώκω «το γέλιο για το γέλιο», αλλά προσπαθώ να σατιρίσω μια κοινωνική κατάσταση και συνεπώς να δώσω στο θέμα της κάθε κωμωδίας μου κάποιες προεκτάσεις. Έτσι, νομίζω ότι ο θεατής του *Ευτυχώς τρελάθηκα* δεν θα έχει μονάχα να περάσει τις περίφημες δύο «διασκεδαστικές ώρες» του, αλλά και θα οδηγηθεί σε κάποιες σκέψεις γόνιμες γύρω από τα φαινόμενα της εποχής μας και του κόσμου στον οποίο ζούμε.

Γεώργιος Ρούσσος

(Σημείωμα του συγγραφέα για το ανέβασμα του έργου *Ευτυχώς τρελάθηκα* από το θίασο του Λάμπρου Κωνσταντάρρα)

Ο Ρούσσος, η εποχή του, η «φυλή» του του Κώστα Γεωργουσόπουλου

Ο Γεώργιος Ρούσσος ανήκει σε μια γενναία και πολύτιμη, για τον πολιτισμό μας, «φυλή». Δεν έχει αρκούντως μελετηθεί το έργο, η σημασία και οι επιδράσεις που άσκησε αυτή η «φυλή» σε μια δύσκολη και προβληματική περίοδο της νεοελληνικής πνευματικής ιστορίας. Θα ήθελα να αναφερθώ στους βασικούς πρωταγωνιστές αυτής της ευρείας παρέας για να δείξω πόσο τους έχουμε παραμελήσει και, συχνά, απαξιώσει.

Η δράση της κινείται παράλληλα με τη «Γενιά του '30» και κυριαρχεί για, περίπου 30 χρόνια (1935-1965). Δεν είναι, βέβαια, χωρίς προγόνους η «φυλή» αυτή. Εξηγούμαι: από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα εμφανίστηκε μια ομάδα εργατών της πέννας που βιοπορίζονταν ως δημοσιογράφοι, αλλά, παράλληλα, ασκούσαν σχεδόν όλα τα απορρέοντα, από τη συγγραφή, συναφή επιτηδεύματα. Ο Ξενόπουλος, ο Νιρβάνας, ο Μελάς, ο Χορν, ο Μίλτος Λιδωρίκης, ο Κώστας Αθάνατος, ο Μπασιτιάς, εδράσαν ως αρθρογράφοι, κριτικοί, μεταφραστές, επιφυλλιδογράφοι σε ημερήσια έντυπα και, συνάμα, ως μυθιστοριογράφοι, διηγηματογράφοι, δοκιμιογράφοι, θεατρικοί συγγραφείς, διασκευαστές, αλλά και ιστορικοί, κοινωνιολόγοι, ανθολόγοι, όπως λ.χ., ο Ηρακλής Αποστολίδης και, συχνά, εκλεκτικοί φιλόσοφοι, όπως ο Κώστας Παπαλεξάνδρου.

Αυτοί ήταν οι πρόγονοι που άνοιξαν το δρόμο στη γενιά του Γεωργίου Ρούσσου. Έτσι, από την εποχή της Μεταξικής δικτατορίας έως, περίπου, τη δικτατορία των συνταγματαρχών, δημοσιογράφοι αποτέλεσαν τον κορμό μιας παράλληλης, δημιουργικής προσφοράς, στον πολιτισμό, ομάδας. Ο Αλέκος Λιδωρίκης, ο Δημήτρης Ιωαννόπουλος, ο Καγιάς, ο Τσεκούρας, ο Τζαβέλλας, ο Ψαθάς, ο Γιαννουκάκης, ο Φωτιάδης, ο Σακελλάριος, οι Γιαννακόπουλοι, ο Παπαδούκας, ο Γιαλαμάς, ο Θίσβιος, ο Τσιφόρος, ο Βασιλειάδης, ο Ευαγγελίδης και, βέβαια, ο Ρούσσος ανδρώθηκαν και τροχίστηκαν στη διακονία και στην αγρυπνία της εφημερίδας. Έκαναν ρεπορτάζ, έρευνες, χρονογράφημα, δικαστικές εντυπώσεις, σχόλια, κύρια άρθρα, πολιτικές αναλύσεις, κοινωνικά θέματα, αστυνομικό δελτίο. Ο Ρούσσος, από τις εφημερίδες, πρόβαλλε το πάθος του για την εκλαϊκευμένη ιστορία και έγραψε δεκάδες ιστορικά αφηγήματα σε μορφή συνεχών επιφυλλίδων. Ο Ψαθάς στην εφημερίδα πρωτοέγραψε το θεμελιώδες έργο του για τον «Πόντο», ο Γιαννουκάκης ληστρικά και ρομαντικά αφηγήματα, ο Γιαλαμάς τις περίφημες παρωδίες του πάνω σε διάσημα νεοελληνικά ποιήματα και, βέβαια, ο Τσιφόρος τα γλωσσικά και σατιρικά του μνημεία για τους Σταυροφόρους, τους Ρεμπέτες κ.τ.λ.

Αν επιμένω στη δημοσιογραφική καταγωγή αυτής της σημαντικής ομάδας είναι, γιατί η θητεία τους αυτή σημάδεψε και τη θεατρική τους παραγωγή. Καλλιέργησαν ένα θεατρικό είδος που είχε ως πυρήνα την καθημερινότητα, τα αδιέξοδα, τα παράδοξα, τα μίζερα, τα ιλαροτραγικά του μέσου μεταπολεμικού Έλληνα. Ερωτικά θέματα, συζυγικές σχέσεις, οικονομικές κομπίνες, ξιπασιές νεόπλουτων, άτολμες έξοδοι από τον μικροαστικό, ηθικό κώδικα, φαντασιώσεις και φαντάσματα, παγίδες και δεκανίκια επιβίωσης. Χωρίς πείρα από το

ρεπορτάζ, χωρίς επαφή με το μέσο εργαζόμενο, με τη γραφειοκρατία, χωρίς γνώση μηχανισμών της εξουσίας, αντλημένο από την άγρυπνη, οξυδερκή δημοσιογραφική συνείδηση, τέτοιο κοινωνικής κριτικής θέατρο δεν μπορεί να γραφτεί.

Ο Γεώργιος Ρούσσοσ είναι μια κορυφαία προσωπικότητα αυτής της γενιάς και αυτής της περιόδου, από τον έξοχο *Πρωτεγουσιάνο* του, που έθεσε με τρόπο καίριο και σατιρικό τον διχασμένο της κοινωνίας του μεσοπολέμου και, δυστυχώς, του μεταπολέμου, σε ξιπασμένους αστούς, νεόπλουτους και ξενομανείς και, από την άλλη, απλούς και γνήσιους, αλλά παραπλανημένους επαρχιώτες, πληβείους και προλετάριους μέχρι τα αριστουργηματικά κωμικά, ηθογραφικά του έργα που απεικονίζουν τα νέα ήθη μιας κοινωνίας εν συγχύσει και ωχαδερφισμό, αλλά και τα ιστορικά του δράματα. Έγραψε το χρονικό μιας εποχής που προσπαθούσε να διασώσει την αυθεντική της υπόσταση μέσα στον καταγιγισμό επιρροών, μιμητισμών και νεωτερισμών από τα τέσσερα σημεία του πολιτισμικού ορίζοντα.

Τα έργα του Ρούσσοσ και των φίλων και συνοδοιπόρων του είναι μνημεία γλωσσικά, καταρχάς, γιατί διασώζουν τη ζώσα γλώσσα της εποχής, το ιδίωμα μιας ορισμένης, κοινωνικής τάξης και τα ιδιόλεκτα, χαμένα πια, των περιθωριακών και της νεολαίας μιας ολόκληρης τριακονταετίας.

Στα έργα του Ρούσσοσ κυριαρχούν κοινωνικοί χαρακτήρες και, κυρίως, τύποι μιας τάξης που προσπαθούσε να απωθήσει δύσκολες ώρες του παρελθόντος και αναδείκνυε νέες αξίες ή συνήθειες και μαϊμουδίσματα ξενόφερτα, νέους τρόπους διασκέδασης και νέα προσωπεία καθωσπρεπισμού ή ανοχής. Δεν μένει, παρά παίζοντας ξανά τα έργα του Ρούσσοσ και των συντρόφων του την ίδια εποχή, να ανακαλύψουμε τι κρύβεται πίσω από τις γραμμές και τις ατάκες και ποιες ρίζες ανακαλύπτουμε πως δημιούργησαν το σημερινό μας κοινωνικό, άχρωμο, χαλαρό και απρόσωπο ιστό.

Για τον Γιώργο Ρούσσο του Ασημάκη Γιαλαμά

Τον Γιώργο Ρούσσο τον γνώρισα νέο, όταν είχε εγκαταλείψει και τις ιατρικές και τις νομικές σπουδές του και είχε επιδοθεί στο γράψιμο. Έγραψε λαϊκά μυθιστορήματα, σε συνεργασία με τον ποιητή Γιώργη Τσουκαλά. Ήταν μια άσκηση γραφής, όπως μου έλεγε, αυτή η δουλειά. Έπειτα στράφηκε στη δημοσιογραφία, που τη διάλεξε για βιοποριστικό επάγγελμα. Ασχολήθηκε με πολλά δημοσιογραφικά είδη: ρεπορτάζ, χρονογράφημα, επιφυλλίδα. Διατέλεσε, επί χρόνια, και αρχισυντάκτης.

Εργάστηκε ακόμη σε λαϊκά περιοδικά, όπου έδινε κυρίως ευθυμογραφήματα. Χρημάτισε και διευθυντής ενός περιοδικού. Όλες αυτές οι ασχολίες του είχαν βιοποριστικό σκοπό. Οι συγγραφικές φιλοδοξίες του και τα πνευματικά του ενδιαφέροντα στράφηκαν σε δυο άλλους τομείς: Στην ιστοριογραφία και στο θέατρο.

Για τις επιδόσεις του στην ιστορική έρευνα δεν είμαι αρμόδιος, να εκφέρω γνώμη. Για το θέατρό του είμαι σε θέση, να πω, ότι ο Ρούσσος είναι ένας από τους πιο αξιόλογους συγγραφείς της γενιάς μου. Είχε πάθος για το θέατρο. Όταν δεν είχε ακόμα εμφανιστεί, ως συγγραφέας, μου ξομολογιόταν το όνειρό του, να δει παιζόμενο έργο του. Είχαμε κι άλλοι νέοι τότε δημοσιογράφοι το ίδιο όνειρο, που δεν ήταν εύκολο, να πραγματοποιηθεί, γιατί τα θέατρα ήταν ελάχιστα και οι θιασάρχες δύσκολα δέχονταν έργα νέων.

Ο Ρούσσος πέτυχε ν' ανεβάσει στη σκηνή το πρώτο έργο του, τον *Πρωτεουσιάνο*. Το έπαιξε ο μεγάλος κωμικός Αργυρόπουλος και είχε μεγάλη επιτυχία. Το είχε καμάρι ο Γιώργος αυτό το έργο του και το χρησιμοποιούσε, χρονικό ορόσημο, όταν ήθελε, να καθορίσει την εποχή ανεβάσματος ενός θεατρικού έργου. Έλεγε, δηλαδή:

— Αυτό το έργο ανέβηκε προ *Πρωτεουσιάνου*.

Ή για άλλο:

— Αυτό ανέβηκε μετά τον *Πρωτεουσιάνο*.

Πώς λέμε προ Χριστού και μετά Χριστόν; Έτσι ο Γιώργος χρησιμοποιούσε το πρώτο έργο του, λέγοντας «προ *Πρωτεουσιάνου*» και «μετά τον *Πρωτεουσιάνο*».

Μετά το επιτυχές ντεμπούτο του, ο θεατρικός δρόμος ήταν ανοιχτός μπροστά του. Έγραψε αρκετές κωμωδίες, αλλά δεν αρκέστηκε σ' αυτό το είδος. Στράφηκε και στο ιστορικό θέατρο, άντλησε δηλαδή τα θέματά του από την αρχαία ελληνική ιστορία, τη βυζαντινή και τη νεότερη. Νόμιζα, ότι σ' αυτήν τη στροφή τον οδήγησε η παράλληλη ασχολία του με την ιστορία.

— Όχι, μου απάντησε, όταν του το είπα κάποτε. Ασπάστηκε τη γνώμη του Φώτου Πολίτη. Υπήρξα μαθητής του επί ένα διάστημα και μας έλεγε, ότι οι Έλληνες συγγραφείς μόνον επί ιστορικών θεμάτων μπορούν να γράψουν αξιόλογα θεατρικά έργα.

Δεν συζητώ την άποψη, σημειώνω μόνο, ότι περιόρισε την κωμωδιογραφία του Ρούσσου. Ως συγγραφέας της σύγχρονης ζωής, ο Ρούσσοσ θα μας έδινε περισσότερες κωμωδίες, ηθογραφικές, όπως *Ο πρωτεγουσιάνος*, χαρακτήρων ή καταστάσεων, σίγουρα επιτυχημένες, γιατί είχε ικανότητες για το είδος. Είχε βαθιά και ζωηρή αίσθηση του κωμικού. Και είχε κάνει κι εκτεταμένες μελέτες για το κωμικό και το γέλιο. Μια μέρα μου έκανε ολόκληρη διάλεξη, για τις σχετικές θεωρίες του Μπέρξον, του Καντ και άλλων, και μ' εντυπωσίασε με την πολυμάθειά του.

Ήταν πολύ μελετηρός ο Γιώργος. Δεν ανήκε στην κατηγορία των συγγραφέων, που ειρωνεύτηκε ο Ροΐδης, λέγοντας, ότι δεν διαβάζουν, από φόβο, μήπως χάσουν τον καιρό τους με το διάβασμα και δεν προφθάσουν να γράψουν περισσότερα. Ο Ρούσσοσ και πολύ διάβασε και πολλά έγραψε. Ήταν άπληστος για μάθηση και ακάματος πνευματικός εργάτης.



Το Ευτυχώς τρελάθηκα στην Ελληνική Σκηνή



ΘΙΑΣΟΣ ΒΑΣΙΛΗ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗ

Θέατρο Αθηνών

Χειμώνας 1956

Σκηνοθεσία: Βασίλης Λογοθετίδης

Σκηνογραφία: Ι. Σιμ

Διανομή:

Β. Λογοθετίδης (*Χαρίλαος Μαραζιώτης*),
Ιλία Λιβυκού (*Ηρώ, δακτυλογράφος του*),
Ευάγγ. Πρωτόπαπας (*Μανώλης, υπάλληλός του*),
Β. Ανδρέοπουλος (*Στάθης, λογιστής του*),
Σμαρώ Στεφανίδου (*Αντιγόνη Ζουμπούλη*),
Καίτη Λαμπροπούλου (*Ισμήνη Παπάζογλου*),
Δημήτρης Νικολαΐδης (*Ιατρός*),
Θάνος Τζενεράλης (*Ανάργυρος*),
Άννα Ρούσσου (*Ανδρονίκη, Χήρα*),
Ντίνα Σταθάτου (*Σοφία, Νοσοκόμα*),
Γιώργος Καρέττας (*Μαγγίνος*),
Μιχάλης Παπαδάκης (*Ένας κύριος*),
Μάκης Λιβαδάς (*Ένας αστυφύλακας*).

ΘΙΑΣΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ - ΒΕΡΑΣ ΚΡΟΥΣΚΑ

Θέατρο REX

Χειμερινή περίοδος 1972-73



Σκηνοθεσία: Δημήτρης Νικολαΐδης
 Σκηνικά: Φάνη Αγγελοπούλου
 Μουσική: Δημήτρης Κωνσταντάρας

Διανομή:

Δημήτρης Νικολαΐδης (*Μανώλης, ο ξάδελφος*), Αντρέας Βεντουράτος (*Στάθης, λογιστής*), Καίτη Πάνου (*Ανδρονίκη, η χήρα*), Βέρα Κρούσκα (*Ηρώ Λεκάκη, δακτυλογράφος*), Λάμπρος Κωνσταντάρας (*Χαρίλαος Μαραζιώτης*), Γιώργος Κωσταντής (*Ένας αστυφύλακας*), Δημήτρης Ιωακειμίδης (*Ανάργυρος Χαρισιάδης*), Μίτση Κωνσταντάρια (*Αντιγόνη Ζουμπούλη*), Ρένα Βενιέρη (*Ισμήνη Παπάζογλου*), Βασίλης Βασταρδής (*Μαγγίνας, ένας έμπορος*), Χάρης Νάζος (*Φιλιππάκης, γιατρός*), Μαρία Σόκαλη (*Σοφία, νοσοκόμος*), Αντρέας Μαζαράκης (*Γουλανδής, ένας κύριος*).

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Χειμερινή περίοδος 1983-84

Ημερομηνία πρώτης παράστασης: 1 Ιανουαρίου 1984



Σκηνοθεσία: Φαίδρος Στασίνος
 Σκηνικά-κοστούμια: Κλάρα Ζαχαράκη- Γεωργίου

Διανομή:

Ανδρέας Μουσουλιώτης (*Στάθης, λογιστής του*),
 Τάκης Σταυρινίδης (*Μανώλης, υπάλληλος*),
 Φλωρεντία Δημητρίου (*Ανδρονίκη, χήρα*),
 Τζένη Γαϊτανοπούλου (*Ηρώ, δακτυλογράφος του*),
 Σπύρος Σταυρινίδης (*Χαρίλαος Μαραζιώτης*),
 Νεόφυτος Νεοφύτου (*Ένας αστυφύλακας*),
 Λεάνδρος Παναγιωτίδης (*Ανάργυρος*),
 Έλλη Κυριακίδου (*Αντιγόνη Ζουμπούλη*),
 Μαρία Μίχα (*Ισμήνη Παπάζογλου*),
 Ευτύχιος Πουλλαΐδης (*Μαγγίνας*),
 Ευτύχιος Πουλλαΐδης (*Ιατρός*),
 Ελένη Σορόκου (*Σοφία, νοσοκόμα*),
 Νεόφυτος Νεοφύτου (*Ένας κύριος*).

Τα έργα του Γιώργου Ρούσσου στην Ελληνική Σκηνή

Ο ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΙΑΝΟΣ

- Θίασος Βασιλή Αργυρόπουλου, 1940, 1942
- Θίασος Μαρίκας Κοτοπούλη, 1941
- Θίασος Μαίρης Αρώνη, 1946
- Θίασος Δημήτρη Ροντήρη, 1951
- Θίασος Γ. Κουκούλη, 1963
- ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αθηνών, 1985 (Σκηνοθεσία: Ντίνου Δημόπουλου)
- ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Σεργίων, 1986-87 (Σκηνοθεσία: Μαίρης Βοστταντζή)

Ο ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΑΣ

- Θίασος Βασιλή Αργυροπούλου, 1945

ΔΕΝ ΘΥΜΑΜΑΙ ΤΙΠΟΤΑ (σε συνεργασία με τον Δ. Ψαθά)

- Θίασος Κατερίνας-Βασιλή Λογοθετίδη, 1947

Η ΕΥΘΕΙΑ ΚΑΙ Η ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ (σε συνεργασία με τον Δ. Ψαθά)

- Θίασος Βασιλή Αργυρόπουλου, 1948
- Θίασος Δ. Ρώη-Κονταξή-Χατζηπαυλή
- Θίασος Δήμου Σταρένιου, 1953
- Θίασος Τ. Καρούσου- Δάφνης Σκούρα

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

- Θίασος Βασιλή Λογοθετίδη, 1953
(Σκηνοθεσία: Βασιλή Λογοθετίδη)
- Θίασος «Ελληνική Μουσική Κωμωδία», 1954-1955

ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

- Θίασος Βασιλή Λογοθετίδη, 1954
(Σκηνοθεσία: Βασιλή Λογοθετίδη)

Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

- Θίασος Βασιλή Λογοθετίδη, 1954
(Σκηνοθεσία: Βασιλή Λογοθετίδη)
- Θίασος Βασιλή Αυλωνίτη- Γεωργίας Βασιλειάδου-Νίκου Ρίζου, 1963-1964(Σκηνοθεσία: Βασιλή Αυλωνίτη)



Ο πρωτευουσιάνος, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αθηνών, 1985.



Ο πρωτευουσιάνος, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Σεργίων, 1986.



Ευθεία και Τεθλασμένη, Θίασος Β. Αργυρόπουλου, 1948.



Ερωτικές Βιταμίνες, Θιάσος Β. Λογοθετίδη, 1953.



Τρίτη και 13, Θιάσος Β. Λογοθετίδη, 1954.



Ο σκληρός άνδρας, Θιάσος Β. Λογοθετίδη, 1954.



*Το πρώτο ψέμμα,
Θιάσος Κατερίνας, 1955.*



Ο εραστής έρχεται, Θιάσος Β. Λογοθετίδη, 1954.



*Τα άγρια και τα ήμερα,
Θιάσος Μ. Φωτόπουλου- Ντ. Ηλιόπουλου, 1956.*

ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ 13

- Θίασος Βασιλή Λογοθετίδη, 1954-55 (Σκηνοθεσία: Βασιλή Λογοθετίδη)
- Θίασος Βασιλή Διαμαντόπουλου-Μαίρης Αλκαίου , 1962 (Σκηνοθεσία: Βασιλή Διαμαντόπουλου)

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΨΕΜΜΑ

- Θίασος Κατερίνας, 1955

Ο ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΣ

- Θίασος Γιάννη Γκιωνάκη, 1955 (Σκηνοθεσία: Αντώνη Αντωνίου)

ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΗΜΕΡΑ

- Θίασος Μίμη Φωτόπουλου - Ντίνου Ηλιόπουλου, 1956 (Σκηνοθεσία: Ντίνου Ηλιόπουλου)

Ο ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ

- Θέατρο Κοτοπούλη, 1957 (Σκηνοθεσία: Τάκη Μουζενίδη)
- Θίασος Βίλμας Κύρου, 1958 (Σκηνοθεσία: Τάκη Μουζενίδη)

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΜΑΛΙΑ

- Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο Μάνου Κατράκη, 1958 (Σκηνοθεσία: Πέλου Κατσέλη)
- Θίασος Αλίκης Βουγιουκλάκη-Δημήτρη Παπαμιχαήλ, 1971-1972 (Σκηνοθεσία: Δημήτρη Παπαμιχαήλ)

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

- Θίασος Μαίρης Αρώνη, 1959 (Σκηνοθεσία: Τζ. Καρούσου)
- Θίασος Αλίκης Βουγιουκλάκη, 1974-75 (Σκηνοθεσία: Κωστής Μιχαηλίδης)

ΚΑΡΡΕ ΤΗΣ ΝΤΑΜΑΣ

- Θίασος Βίλμας Κύρου, 1963 (Σκηνοθεσία: Λάμπρου Κωνσταντάρα)



Ο πραματευτής, Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο, 1963.



1. Βασίλισσα Αμαλία, Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο, 1958.

2. Βασίλισσα Αμαλία, Θίασος Α. Βουγιουκλάκη-Δ. Παπαμιχαήλ, 1971.



1. Μαντώ Μαυρογένους, Θίασος Μ. Αρώνη, 1959.



2. Μαντώ Μαυρογένους,
Θίασος Α. Βουγιουκλάκη, 1974-75.



3. Καρέ της ντάμας,
Θίασος Β. Κύρου- Α. Κωνσταντάρα, 1963.



4. Θεοδώρα η Μεγάλη,
Θίασος Τζ. Καρέζη- Κ. Καζάκου,
1968-69.

ΘΕΟΔΩΡΑ Η ΜΕΓΑΛΗ

- Θίασος Τζένη Καρέζη, 1968-69 (Σκηνοθεσία: Αλέξη Μινωτή)

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΧΡΟΝΙΑ (Από τη ζωή του Διονύσιου Σολωμού)

- Θέατρο Μετροπόλιταν, 1969 (Σκηνοθεσία: Αλέξη Μινωτή)

ΦΟΝΟΣ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΠΑΛΑΤΙ

- Θίασος Δημήτρη Μυράτ-Βούλας Ζουμπουλάκη, 1971 (Σκηνοθεσία: Δημήτρη Μυράτ)

ΓΕΛΑΣΤΗ ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ

- Θίασος Σμαρούλας Γιούλη, 1972 (Σκηνοθεσία: Κώστα Μιχαηλίδη)

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ

- Θίασος Νίκου Ρίζου, 1973 (Σκηνοθεσία: Μάνου Κατράκη)

ΦΡΥΝΗ Η ΕΤΑΙΡΑ

- Θέατρο «Διάνα» (Σκηνοθεσία: Κωστή Μιχαηλίδη)

Η ΓΟΥΝΑ ΤΗΣ ΑΛΗΣ

- Θερινό Θέατρο Κατερίνας

ΑΘΑΝΑΤΗ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

- Δημοτικό Θέατρο Πειραιώς (Σκηνοθεσία: Μήτσου Λυγίζου)



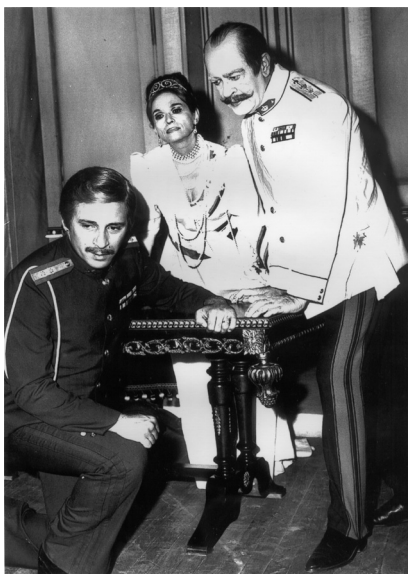
Τα μεγάλα χρόνια, Θίασος Α. Αλεξανδράκη, 1969.



*Φόνος στο ιερό παλάτι,
Θίασος Δ. Μυράτ- Β. Ζουμπουλάκη, 1971-72.*



Η γελαστή αντάρτισσα, Θίασος Σ. Γιούλη, 1972.



Βασιλικό ρομάντζο, Θίασος Ν. Ρίζου, 1973.



Η γούνα της άλλης, Θίασος Κατερίνας, 1959.



Φρύνη η εταίρα, Θίασος Ζ. Λάσκαρη, 1980-81.



*Αθάνατη πολυαγαπημένη,
Θίασος Β. Διαμαντοπούλου- Μ. Αλκαίου, 1965-66.*

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Οι συντελεστές

ΝΙΚΟΣ ΑΡΜΑΟΣ



Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε θέατρο στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Εργάστηκε ως ηθοποιός, σε θιάσους της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Από το 1979 ασχολείται επαγγελματικά με τη σκηνοθεσία και από τότε συνεργάζεται με το Εθνικό Θέατρο, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα και ελεύθερους θιάσους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, όπου και σκηνοθέτησε 5 έργα στην Πολωνία και την Ολλανδία. Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Δημοτικού Περι-

φερειακού Θεάτρου Καλαμάτας από το 1986 έως το 1989 και του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου Πάτρας από το 1992 έως το 1998. Στην Ελλάδα σκηνοθέτησε πάνω από 70 θεατρικά έργα. Ανέβασε σχεδόν όλα τα θεατρικά είδη: αρχαίο δράμα, κλασικό ρεπερτόριο, σύγχρονους δραματουργούς Έλληνες και ξένους. (Ευριπίδη, Αισχύλο, Αριστοφάνη, Σαίξπηρ, Τσέχοφ, Μπεν Τζόνσον, Γκολντόνι, Μπεναβέντε, Μπρεχτ, Άλμπι, Ιονέσκο, Λόρκα, Ντ. Τόμας, Ρουτζάντε, Μπέργκμαν, Μισίμα, Φρις, Κορνάρο, Χορτάτζη, Καπετανάκη, Μακρυγιάννη, Καμπανέλλη, Κεχαΐδη κ.ά).

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΡΟΥΦΑΣ



Ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη, όπου και σπούδασε αρχιτεκτονική εσωτερικών χώρων, αντικείμενο, που, στη συνέχεια, βελτιώνει δουλεύοντας στο Παρίσι και στη Βενετία. Ως σκηνογράφος - ενδυματολόγος δραστηριοποιείται το 1978, όταν, βοηθός του Γιώργου Ζιάκα, μπαίνει στην ομάδα του Θόδωρου Αγγελόπουλου, με τον οποίο και συνέχισε να συνεργάζεται. Έκτοτε, δείγματα της δουλειάς του παρουσίασαν κεντρικές, περιφερειακές και κρατικές σκηνές, θεατρικά σχήματα, καθώς

και η κρατική τηλεόραση. Δείγματα της ζωγραφικής δουλειάς του περιλαμβάνονται στο δεύτερο τόμο της εγκυκλοπαίδειας Έλληνες ζωγράφοι, των εκδόσεων Μέλισσα. Διδάσκει ιστορία ενδύματος και ρυθμολογία επίπλου στη Δραματική Σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. και είναι εισηγητής, στο ίδιο αντικείμενο, των σεμιναρίων που οργανώνει η έδρα σκηνογραφίας στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών. Συνεργάζεται με το Εθνολογικό Μουσείο Μακεδονίας και με άλλα λαογραφικά μουσεία της Βόρειας Ελλάδας στην οργάνωση εκθέσεων, καθώς και με το Ίδρυμα Δώρα Στράτου, ως σύμβουλος ερευνητής-ενδυματολόγος. Το 1997 οργανώνει εξ ολοκλήρου το Εθνολογικό Μουσείο Έδεσσας. Μέρος της έρευνάς του για το ελληνικό παραδοσιακό κοστούμι έχει δημοσιευτεί σε άρθρα και βιβλία.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Παράλληλα με τις γυμνασιακές και πανεπιστημιακές του σπουδές (απόφοιτος της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ.), σπούδασε μουσική (πίانو και θεωρητικά). Παρακολούθησε Μουσικολογία στο Παρίσι (Sorbonne I 1976-1978). Από το 1981 ασχολείται σχεδόν αποκλειστικά με τη σύνθεση μουσικής για το θέατρο. Έχει γράψει μουσική για περισσότερες από 260 παραστάσεις, για ντοκιμαντέρ και σειρές της ΕΡΤ, καθώς και για τις ταινίες *Πάμε για*

ένα ούζο και *Quo Vadis*. Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο, το Κ.Θ.Β.Ε., την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης», ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. διαφόρων πόλεων και τέσσερις φορές με τον ολλανδικό θίασο Figurentheatre του Feike Boschma στο Άμστερνταμ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΛΛΑΒΟΥΖΗΣ

Γεννήθηκε στο Μοναστηράκι του νομού Σερρών. Είναι απόφοιτος Τεχνικής Σχολής Εργοδηγών Ηλεκτρολόγων. Το 1977 ενσωματώθηκε στο δυναμικό του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων-Φωτισμού. Συνεργάστηκε με τους σημαντικότερους Έλληνες και ξένους σκηνοθέτες και σκηνογράφους, συμμετέχοντας σε πολλές και αξιόλογες παραστάσεις ως φωτιστής και σχεδιαστής φωτισμών. Το διάστημα 1994-1998 είχε την ευθύνη του τμήματος Ηλεκτρολόγων- Φωτι-

σμού του Κ.Θ.Β.Ε. Επίσης, συνεργάστηκε με διάφορους θιάσους και ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης» και το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Από το 2000 εργάζεται ως φωτιστής στο Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ.

MARIA ΓΚΟΥΤΗ

Τελείωσε τη Σχολή Χορού της Ραλλούς Μάνου. Φοίτησε στη Martha Graham, στα χορικά της Ζουζούς Νικολούδη και στη σχολή της Ηρώς Σισμάνη. Παρακολούθησε σεμινάρια χορού στο Λονδίνο, το Παρίσι, την Πράγα και τη Νέα Υόρκη. Χόρεψε επί σειρά ετών στο «Ελληνικό Χορόδραμα» της Ραλλούς Μάνου, στα χορικά της Ζουζούς Νικολούδη, στο Ελεύθερο Θέατρο και σε πολλές ομάδες χορού. Δίδαξε στη Σχολή του Ελληνικού χοροδράματος, σε διάφορες σχολές χορού, στη Δραματική Σχολή του Πέλλου Κατσέλη και σε πολλά σεμινάρια. Έχει χορογραφήσει στην εταιρεία «Δεσμοί» της Ασπασίας Παπαθανασίου, επανειλημμένως στο Εθνικό Θέατρο, στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, σχεδόν σε όλα τα Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα, στο θέατρο Έρευνας, στην Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης», στο Ελεύθερο Θέατρο, σε ομάδες χορού κ.ά. Είναι μέλος της Επιτροπής του Υπουργείου Πολιτισμού και Σύμβουλος για θέματα χορού.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΤΕΑΖΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1976. Σπούδασε θεωρητικές σπουδές κινηματογράφου στο Southampton Institute of Higher Education και σκηνοθεσία κινηματογράφου και τηλεόρασης στο Surrey Institute of Higher Education της Βρετανίας. Κατά την περίοδο των σπουδών του έως και σήμερα έχει εργαστεί ως σεναριογράφος, μοντέρ, διευθυντής φωτογραφίας και βοηθός σκηνοθέτη σε μικρού και μεγάλου μήκους ταινίες.

Οι ηθοποιοί

ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ



Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Βεάκη. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έπαιξε στα έργα: *Τσικλιντάν* της Στ. Βογιατζόγλου (Μαρίνα, σκην. Τ.

Ράτζος), *Η ωραία Ταϊλάνδη* του Λ. Χρηστίδη (Κατερίνα, σκην. Π. Μιχαηλίδης), *Το έβδομο ρούχο* της Ε. Φακίνου (Ρίτσα, Μάνα νέα, σκην. Δ. Μαυρίκιος), *Handbag* του Μ. Ρέιβενχιλ (Λοραίν, σκην. Β. Δούκα), *Γαμήλια δεξίωση* του Ντ. Καρόν (Σεσίλ, σκην. Κ. Σπυρόπουλος), *Φυλλωσιές* του Λ. Νορέν (Κλάρα, σκην. Σ. Βαρδάκης), *Δόνια Ροζίτα* του Φ. Γκ. Λόρκα (σκην. Ν. Κοντούρη), *Οι φασουλίδες με τη μαγκούρα* του Φ. Γκ. Λόρκα (Δόνια Ροζίτα) και *Ελίζα* της Ξ. Καλογεροπούλου (Ελίζα, σκην. Λ. Κονιόρδου), *Η γυναίκα μυστήριο* του Τζ. Κασσαβέτη (σκην. Β. Βαφέας), *Πενθέας πάσχω* της Α. Κράλλη, *Ροζ μολότοφ* των Μ. Ρέππα-Θ. Παπαθανασίου (σκην. Κ. Τσιάνος), *Γοργίας* (σκην. Gr. Ingold), *Ανδρομάχη* (σκην. J. Lassalle, Festival d' Avignon, περιοδεία στη Γαλλία). Επίσης, έπαιξε στις παραστάσεις αρχαίου δράματος *Ηλέκτρα* και *Τραχίνιες* του Σοφοκλή, *Ίων*, *Άλκηστις*, *Μήδεια*, *Ελένη*, *Βάκχες*, *Ιφιγένεια εν Ταύροις*, *Ηλέκτρα* του Ευριπίδη και *Χοηφόρες* του Αισχύλου, σε σκηνοθεσίες των Δ. Μαυρίκιου, Λ. Κονιόρδου, Ν. Κοντούρη, Γ. Χουβαρδά, Σ. Τσακίρη, Κ. Τσιάνου, Β. Αρδίτη. Εμφανίστηκε στις τηλεοπτικές σειρές *Σκιές στο περιστύλιο* (σκην. Δ. Παντελιάς), *Κόκκινος κύκλος* (σκην. Χ. Δήμας), *Εροϊκά* (σκην. Π. Κοκκινόπουλος) κ.ά.

ΘΩΜΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ



Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου (1999) και της Γαλλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών (2002). Συνεργάστηκε με τους: Λ. Βογιατζή, Ν.

Μαστοράκη, Β. Δούκα, Β. Θεοδωρόπουλο, Π. Σκουρολιάκο, Κ. Δαμάτη, Β. Νικολαΐδη, Σ. Χατζάκη, στα έργα: *Πέρσες* (Χορός), *Το καρναβάλι του έρωτα* (Ντιέγκο), *Trainspotting* (Τόμι / Σάιμον), *Εδουάρδος Β'* (Λέστερ), *Ντα* (Νεαρός Τσάρλυ), *Η τρελή του Σαγιό* (Τραγουδιστής), *Βάκχες* (Χορός), *Ερωτόκριτος* (Τελάλης) και *Ιππόλυτος* (Χορός), *Αυτοκράτωρ Μιχαήλ* (Μαντατοφόρος/ Καλογεροπαίδι), *Ουζερί Τσιτσάνης-Παύλου Μελά 22* (Τελάλης / Πατριώτης / Χάρης), *Οπερέτα* (Λωποδύτης Α'). Συμμετείχε στις παραστάσεις του «Πρώτου τόνου» (Θέατρο «Αμόρε», σκην. Ε. Σαπουντζή, Β. Γεωργιάδου, Ν. Μπινιαδάκη). Ως βοηθός σκηνοθέτη, συνεργάστηκε με τον Β. Νικολαΐδη (*Φαΐδρα*, *Ερωτόκριτος*, *Ιππόλυτος*, *Οπερέτα*) και με τον Δ. Ποταμίτη (*Έλληνας βάτραχος*). Παρακολούθησε κύκλους μαθημάτων υποκριτικής (Θέατρο Πολιτεία, Studio Δωματίου), σημειολογίας θεάτρου (Κολέγιο Αθηνών), κίνησης και λόγου στο Ελισαβετιανό Θέατρο (Central School of Speech and Drama), φωνητικής με την Σ. Νοητή και χορού με την Ο. Στεφανίδου. Έχει μεταφράσει θεατρικά κείμενα των Κάουαρντ, Σέρμαν, Χέαρ, Πέτερλι, Τιμπό, Λε Σαζ, Χάμπτον, Γιανγκ.

ΜΙΧΑΗΛΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ



Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Είναι απόφοιτος της σχολής θεάτρου του Κυριαζή Χαρισάρη. Συνεργάστηκε, για οκτώ χρόνια, με το Θεατρικό Εργαστήρι Θεσσαλονίκης, ενώ, επί δεκαέξι χρόνια, συνεργάζε-

ται με αθηναϊκούς θιάσους, με παράλληλη συμμετοχή σε πολλές τηλεοπτικές σειρές και ραδιοφωνικές εκπομπές. Τα τελευταία χρόνια, συνεργάζεται με το Κ.Θ.Β.Ε. Έχει πάρει μέρος, ανάμεσα σε άλλες, στις παραστάσεις: *Το μικρό Μαχαγκόνι*, *Οι γάμοι των μικροαστών* και *Η εξαίρεση και ο κανόνας* του Μπ. Μπρεχτ, *Η δολοφονία του Μαρά* του Π. Βάις, *Κύκλωψ* του Ευριπίδη, *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη, *Εκκλησιασιάζουσες* του Αριστοφάνη, *Βαβυλωνία* του Δ. Κ. Βυζάντιου, *Αι δύο ορφαναί* του Ντενερί, *Η κυρία με τις καμέλιες* του Α. Δουμά, *Ο συνταγματάρχης πουλί* του Χρ. Μπόιτσεφ, *Καραγκιόζης ο Μέγας* του Φ. Πολίτη, *Σαμιά* του Μένανδρου.

ΚΩΣΤΑΣ ΙΤΣΙΟΣ

Γεννήθηκε στο Λόφο Πιερίας. Αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. (1976). Από τότε και μέχρι το 1984, συνεργάστηκε με το Κ.Θ.Β.Ε. στις παραστάσεις: *Ο κ. Πούντιλα και ο*

*άνθρωπός του ο Μάττι, Πρόσκληση, Φουέντε Οβεχούνα, Παθήματα, Άγιος Πρήκιψ, Η βασίλισσα του χιονιού, Πέρσες, Ιούλιος Καίσαρ, Παραμύθι χωρίς όνομα, Η τρελή του Σαγιώ, Εκάβη, Τρωίλος και Χρυσήδα, Άλκηστις, Ελένη, Το ημέρωμα της στρίγκλας, Μάνα Κουράγιο, Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας, Το μπαλκόνι κ.ά. Μετά το 1985, συνεργάστηκε με τους θιάσους των: Ν. Κούρκουλου (Ψηλά από τη γέφυρα), Λ. Λαζόπουλου (Λυσιστράτη, Τι είδε ο Γιαπωνέζος), Α. Βουγιουκλάκη (Το γλυκό πουλί της νιότης) και με τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ρόδου (Ρωμαίος και Ιουλιέτα), Ρούμελης (Επικίνδυνο παιχνίδι, Πειρασμός), Βέροιας (Μανδραγόρας, Φωνάζει ο κλέφτης). Από το 1993 μέχρι σήμερα, συνεργάζεται και πάλι με το Κ.Θ.Β.Ε. (Όρνιας, Κοινό ταμείο, Οδύσσεια-βάχ, Νεφέλες, Ένα καπέλο από ψάθα Ιταλίας, Κυνηγώντας κατσαρίδες, Οι αλλοπαρμένοι, Οδύσσεια γύρισε σπίτι, Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν, Αντηγόνη του Α. Αλεξάνδρου, Πλατόνοφ, Η βέρα - Το τάβλι, Η τύχη της Μαρούλας, Ιβάνοφ κ.ά.). Παράλληλα με το θέατρο, ασχολείται με τον κινηματογράφο και την τηλεόραση ως ηθοποιός και σκηνοθέτης. Οι μικρού μήκους ταινίες του *Χωρίς συμμετοχή, Πυρηνικά μπορεί κι έτσι, Κάτι ζεύγη νεοελληνικά*, παίχτηκαν στα Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και Δράμας.*

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΜΗΤΡΗ

Αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. (1997). Συνεργάστηκε με το Κ.Θ.Β.Ε. στις παραστάσεις: *Όπως σας αρέσει* του Ου. Σαίξπηρ (σκην. Β. Παπαβασιλείου), *Όταν οι γυναίκες το γλε-*

ντούν του Κ. Γκολντόνι (σκην. Γ. Ιορδανίδης), *Playmobil* του Π. Μέντη (σκην. Φ. Μακρή), *Του νεκρού αδελφού* (σκην. Σ. Χατζάκης), *Εκάβη-Κύκλωπας* του Ευριπίδη (σκην. Δ. Χρονόπουλος-Γ. Ρήγας), *Στέλλα Βιολάντη* του Γ. Ξερόπουλου (σκην. Γ. Παρασκευόπουλος), *Γερνάω επιτυχώς* του Γ. Σκαμπαρδώνη (σκην. Σ. Χατζάκης), *Τρελαντώνης* της Π. Δέλτα (σκην. Γ. Καλαϊτζή), *Ιστορίες από το δάσος της Βιέννης* του Ε. φον Χόρβατ (σκην. Ν. Μαστοράκης), *Τα ελάφια και οι κατάρρες* του Μ. Μουγκάν (σκην. Μ. Άφκίραν), *Γόλιφ!* του Σ. Περεσιάδη (σκην. Σ. Κακάλας) και *Τσικλιντάν* της Στ. Βογιατζόγλου (σκην. Τ. Ράτζος).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

τικός της βοσκοπούλας, Οι νταντάδες, Χαιρέτα μου τον πλάτανο, Η Βαβυλωνία, Οι

προστάτες και με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κρήτης *Ζήνων, Μανδραγόρας*. Από το 1985 συνεργάζεται με το Κ.Θ.Β.Ε. στις παραστάσεις: *Νεφέλες, Αχαρνής, Λεόντιος και Λένα, Η Βαβυλωνία, Φοίνισσες, Δωδέκατη νύχτα, Ο βουσσινόκηπος, Η γυναίκα του Λωτ, Αίας* (στον ομώνυμο ρόλο), *Φυγή, Ιστορίες από το δάσος της Βιέννης, Πλατόνοφ, Ουζερί Τσιτσάνης- Παύλου Μελά 22, Ιβάνοφ κ.ά.* Το καλοκαίρι του 2003 συνεργάστηκε με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου στο έργο του Μπομαρσέ *Ο κουρέας της Σεβίλλης*. Έχει συμμετάσχει σε πολλές τηλεοπτικές σειρές, κινηματογραφικές ταινίες και ραδιοφωνικές εκπομπές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΟΥΚΑΝΟΣ

Αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. (1984). Συνεργάστηκε με την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης» (1984-1988), ενώ από το 1989 έως σήμερα ανήκει στο δυναμικό του Κ.Θ.Β.Ε. ερμηνεύ-

οντας σημαντικούς ρόλους του ελληνικού και του ξένου ρεπερτορίου. Παράλληλα, πήρε μέρος σε τηλεοπτικές και κινηματογραφικές παραγωγές.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΣΗΣ



Γεννήθηκε στον Πειραιά. Τελείωσε τη Δραματική Σχολή του Πέλου Κατσέλη. Έχει συνεργαστεί με το Αμφιθέατρο του Σπ. Ευαγγελάτου (ιδρυτικό στέλεχος), το Εθνικό θέατρο, το θέατρο Τέχνης Κ.

Κουν, το Κ.Θ.Β.Ε., τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισας, Καλαμάτας, Κρήτης, Ρόδου, με την Ξένια Καλογεροπούλου και άλλα θεατρικά σχήματα. Έχει ερμηνεύσει τους ρόλους: Ερωτόκριτος, Μυρίνη (Λυσιστράτη), Ερμής (Πλούτος), Πανάρετος (Ερωφίλη), Άμιλετ, Αστράφ (Θείος Βάνιας), Μαλβόλιο (Δωδέκατη νύχτα), Πίτσαμ (Όπερα της πεντάρας), Οδυσσέας (Οδύσσεια), Αιακός (Βάτραχοι), Ευριπίδης (Αχαρνείς), Δάσκαλος (Παραμύθι χωρίς όνομα), Ορέστης (Ηλέκτρα), Ζαρλός (Φον Δημητράκης), Σολιόνι (Οι τρεις αδελφές), Γκίρι (Η άνοδος και η πτώση του Αρτούρο Ούι), Κάμιλος (Χειμωνιάτικο παραμύθι), Νουρήμπτης (Καπετάν Μιχάλης), Λογιότατος (Βαβυλωνία), Βαν Νταάν (Το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ), Δάσκαλος φιλοσοφίας (Αρχοντοχωριάτης), Λαφέ (Τέλος καλό όλα καλά), Καθηγητής (Οπερέτα) κ.ά.

ΝΤΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ



Γεννήθηκε στο Λαγκαδά Θεσσαλονίκης. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής της Ρούλας Πατεράκη. Συνεργάστηκε με το Κ.Θ.Β.Ε. (1979-1987, 1989 κ.ε.) και με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Σερρών (1988). Συμμετείχε

στις παραστάσεις: *Τρικυμία στο φλυτζάνι, Η τύχη της Μαρούλας, Η αυλή των θαυμάτων, Ενυδρείο, Τα μικροαστικά, Ο υποψήφιος βουλευτής, Ο υπάλληλος, Ο ηλίθιος, Η όπερα της πεντάρας, Το μπαλκόνι, Η τρελή του Σαγιώ, Καυγάδες στην Κιότσα, Οι εξετάσεις δεν τελειώνουν ποτέ, Γέρμα, Καλοκαίρι και καταχνιά, Ένα καπέλο από ψάθα Ιταλίας, Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν, Ιστορίες από το δάσος της Βιέννης, Οδυσσεβάχ, Οδυσσέα γύρισε σπίτι, Εκκλησιάζουσες, Λυσιστράτη, Νεφέλες, Θεσμοφοριάζουσες, Ελένη, Τραχίνιαι, Βάκχες, Μήδεια, Ιφιγένεια εν Ταύροις, Η ωραία Ταϊλάνδη και Εφιάλτες.*

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΤΚΟΥ



Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Βεάκη (2000) και τελειόφοιτη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Πειραιά. Συμμετείχε στις παραστάσεις: Με το Κ.Θ.Β.Ε. *Τσικλιντάν* (Κυρά Σουλτάνα, Νοσοκόμα, σκην. Τ. Ράτζος, 2005). Με το Αμφιθέατρο του Σπ. Ευαγγελάτου *Οιδίποδα επί Κολωνώ* (Ισμήνη, Επίδουρος,

2005), *Ολυμπία-Ειρήνη*, φεστιβάλ Ολυμπίας στο πλαίσιο της πολιτιστικής Ολυμπιάδας (2004), *Ανδρομάχη* (Χορός, Επίδουρος, 2004). Με το Ανοιχτό Θέατρο του Γ. Μιχαηλίδη στην *Ορέστεια* (Χορός, 2003-2004). Επίσης έχει συνεργαστεί με τα: ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας στον *Υπηρέτη δύο αφεντάδων* (Κλαρίσα, σκην. Θεμ. Μουμουλίδης, 2000-2001), ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Καλαμάτας στην *Ιφιγένεια εν Ταύροις* (Χορός, σκην. Στ. Τσακίρη, 2001-2002, συμμετοχή σε φεστιβάλ στην Κύπρο και Αίγυπτο), ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισας *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* (σκην. Κ. Αρζόγλου, παιδική σκηνή). Στον κινηματογράφο έλαβε μέρος στις ταινίες: *Μια μέρα τη νύχτα* του Γ. Πανουσόπουλου, *Η Λίζα και οι άλλοι* του Ν. Περάκη καθώς και στο δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ *Ταξιδεύοντας- Σύρος* της Κ. Τσουράκη (2004). Έχει παρακολουθήσει μαθήματα μονωδίας στο ωδείο Φ. Νάκας με τη Λ. Αγγελοπούλου.

ΕΛΕΝΗ ΤΖΩΡΤΖΗ



Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της δραματικής σχολής «Θεατρικό Εργαστήρι» του Δ. Κωνσταντινίδη. Έχει κάνει σπουδές φωνητικής με την Ε. Νικολαΐδη και την Ν. Ζάπα

και χορού με την Κ. Χόλντεν. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια κινησιολογίας με την Ν. Καρά και την Ε. Πίττα, καθώς και υποκριτικής με την Μ. Λυμπεροπούλου. Έχει συνεργαστεί με πολλούς αθηναϊκούς θιάσους καθώς και με το Εθνικό Θέατρο, του οποίου υπήρξε ενεργό μέλος για 12 συνεχή χρόνια (1984-1996). Εμφανίστηκε στις παραστάσεις: *Τσικλιντάν* της Στ. Βογιατζόγλου (σκην. Τ. Ράτζος, Κ.Θ.Β.Ε.,

2005), *Ορέστης* του Ευριπίδη (σκην. Στ. Φασουλής, Ελεύθερο Θέατρο, 2005), *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη (σκην. Κ. Τσιάνος, Εθνικό Θέατρο, 2004). Από το 1996-2003 με το Ελεύθερο Θέατρο: *Θεσμοφοριάζουσες* του Αριστοφάνη (σκην. Κ. Τσιάνος), *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη (σκην. Γ. Μιχαλακόπουλος), *Ο θάνατος του εμποράκου* του Α. Μίλερ (σκην. Ι. Μιχαλακοπούλου), *Πετσι και Κόκκαλη* επιθεώρηση (σκην. Φ. Μεταξόπουλος), *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη (σκην. Γ. Μιχαλακόπουλος), *Θεσμοφοριάζουσες* του Αριστοφάνη (σκην. Θ. Καρακατσάνης), *Η γυναίκα του φίλου μου* του Σκαρπέτα (σκην. Κ. Βουτσάς), *Σημιπτανικός* επιθεώρηση (σκην. Φ. Μεταξόπουλος), *Ήρθες σαν όνειρο* μιούζικαλ (σκην. Τζ. Αντζελούτσι). Από το 1984-1996 με το Εθνικό Θέατρο: *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη (σκην. Α. Βουτσινάς), *Νεφέλες* του Αριστοφάνη (σκην. Κ. Δαμάτης), *Καλντερόν* του Παζολίνι (σκην. Σ. Τσακίρης), *Η τρέλλα του βασιλιά Γεωργίου του Γ΄* του Μπένετ (σκην. Α. Βουτσινάς), *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη (σκην. Γ. Θεοδοσιάδη), *Περί όνου σκιάς* του Ντύρρενματ (σκην. Σ. Χονδρογιάννης), *Σταχτοπούτα* του Ροσσίνι (σκην. Κ. Ρουγγέρη), *Το νησί της Αγίας* του Θ. Κωτσόπουλου (σκην. Π. Ευαγγελάτος), *Τρωάδες* του Ευριπίδη (σκην. Γ. Θεοδοσιάδης), *Βάκχες* του Ευριπίδη (σκην. Γ. Θεοδοσιάδης), *Η θυσία του Αβραάμ* του Β. Κορνάρου (σκην. Α. Μινωτής), *Ο φίλος μου ο Λευτεράκης* του Α. Σακελλάριου (σκην. Α. Σακελλάριος), *Ιππόλυτος* του Ευριπίδη (σκην. Γ. Χουβαρδάς), *Δον Χουάν Τενόριο* του Τ. ντε Μολίνα (σκην. Γ. Χουβαρδάς), *Καπέλο από ψάθας* Ιταλίας του Λαμπής (σκην. Γ. Ιορδανίδης), *Φοίνισσες* του Ευριπίδη (σκην. Α. Μινωτής), *Επτά επί Θήβας* του Αισχύλου (σκην. Κ. Μπάκας), *Ο θάνατος του βασιλικού επιτρόπου* του Γ. Σεβαστίκογλου (σκην. Γ. Σεβαστίκογλου), *Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα*

του Λόρκα (σκην. Δ. Χρονόπουλος), *Ηλέκτρα* του Ευριπίδη (σκην. Γ. Μιχαηλίδης), *Εκάβη* του Ευριπίδη (σκην. Α. Κωστόπουλου), *Νεφέλες* του Αριστοφάνη (σκην. Κ. Μπάκας). Επίσης με το Ελεύθερο Θέατρο: *Πορνογραφία* (σκην. Μ. Χατζιδάκης), *Μνήμη Βεάκη* (σκην. Τ. Μουζενιδής), *Μια κιβωτός για το διάστημα* του Γ. Καλαμίτση (σκην. Μ. Παπανικολάου), *Κάτω η φαλλοκρατία* του Γ. Σκούρτη (σκην. Γ. Σκούρτης), *Ροδόλφο Βαλεντίνο* του Ν. Ζακόπουλου (σκην. Μ. Παπανικολάου), *Ο Κοκκινότριχης* του Ζ. Ρενάρ (σκην. Δ. Κωνσταντινίδης). Στην τηλεόραση έπαιξε: *Τρεις χήρες* του Κουτσομούτη, *Τζιβαέρι*, *Ο υιός του πατέρα*, *Στρίβειν δια του αρραβώνος*, *Αρχιπέλαγος* του Μαρκίδη, *Εν Ιορδάνη*, *Γλυκό του κουταλιού*, *Απαγορευμένη αγάπη*, *Λάμψη*, *Καλημέρα ζωή*, *Ζωή πατίνι* του Γ. Κωνσταντίνου, *Εσύ αποφασίζεις* του Χ. Παλιγιαννόπουλου, *Ταύρος με Τοξότη*, *Αμαρτίαι γονέων* του Δ. Ποντίκα, *Ερωτικά της Εδέμ* του Δ. Ποντίκα, *Κωστής Παλαμάς* του Κ. Τσώνου, *Αγάπη στο Αιγαίο* του Φ. Φυλακτού, *Ακυβέρνητες πολιτείες* του Τσίρκα (σκην. Ρ. Μανθούλη), *Υπερμνησεία* του Γ. Εμιρζά, *Παραμύθια πίσω από τα κάγκελα*, *Υποψίες*, *Πράσινα στάχια* κ.ά. Στον κινηματογράφο πήρε μέρος στις ταινίες: *Η εύκολη λεία* του Β. Σεϊτανίδη, *Ε Τanti Saluti* του Δ. Μακρή, *Φούσκα* του Ν. Περάκη, *Μετεωρίτες* του Γ. Μαυρογένη, *Προπατορικό αμάρτημα* του Δ. Μακρή, *Ζωή* του Γ. Κατακουζηνού, *Δυο ήλιοι στον ουρανό* του Γ. Σταμπουλόπουλου και στην τηλεταινία *Σποτ* του Γ. Σταμπουλόπουλου.

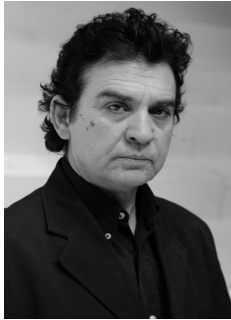
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ



Σπούδασε στη Δραματική Σχολή Αθηνών (Γ. Θεοδοσιάδη). Συνεργάστηκε με το Κ.Θ.Β.Ε., το Θεατρικό Εργαστήρι Θεσσαλονίκης, τα ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε. Λάρισας (Θεσσαλικό Θέατρο), Σερρών, Βέροιας, Καβάλας,

Κομοτηνής, Λαμίας, Ιωαννίνων και Πατρών, με τον Ντίνο Ηλιόπουλο, το Θέατρο του Νέου Κόσμου, το «Μικρό Θέατρο» Θεσσαλονίκης. Έπαιξε σε έργα των: Μπ. Μπίαν, Α. Σικελιανού, Σοφοκλή, Μπ. Μπρεχτ, Δ. Ψαθά, Αριστοφάνη, Μάρκαρη, Ε. Ντε Φιλίππο, Γ. Διαλεγμένου, Μ. Γκάτζο, Κ. Μουρσελά, Μολιέρου, Ε. Ιονέσκο, Ι. Καρυστιάνη, Σαίξπηρ, Ι. Πετρόφ, Λ. Χρηστίδη, Ξανθάκη, Καπετανάκη, Σβαμπ, Α. Αλεξάνδρου. Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες: Λ. Κωστόπουλο, Ν. Παπαδάκη, Θ. Εσπίριτου, Δ. Έξαρχο, Κ. Χατζάκη, Στ. Ντουφεξή, Γ. Καραχισαρίδη, Κ. Τσιάνο, Β. Θεοδωρόπουλο, Γ. Μπακόλα, Τ. Ράτζο, Μ. Μπούχλη, Ν. Αρμάο, Δ. Ιωάννου, Γ. Θεοδοσιάδη, Ε. Δημητροπούλου, Γ. Ιορδανίδη, Β. Αρδίττη, Στ. Γούτη, Β. Νικολαΐδη, Κ. Αποστόλου. Πήρε μέρος στις ταινίες: *Όλα είναι δρόμος* του Π. Βούλγαρη, *Η πίσω πόρτα* του Γ. Τσεμπερόπουλου, *Ο κύριος με τα γκρι* του Π. Χούρσογλου.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ



Με τον Β. Ρικούδη ιδρύει μια από τις πρώτες θεατρικές ομάδες της Θεσσαλονίκης το «Πρωτοπορευτικό Θέατρο», και παίζουν κυρίως σε μπουάτ και σε όποιο χώρο βρουν. (Σαλλγγάρια, Κούκλες, Ο

άγιος με το κοράκι, Αποκατάσταση, Τήρης, Απογύμνωση –παράσταση για την οποία μνηνύονται και δικάζονται δυο φορές, γιατί παίζουν χωρίς άδεια... και αθωώνονται). Υπήρξε μαθητής του Κυριαζή Χαρατσάρη. Αποφοίτησε με άριστα από τη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης του Κ. Κουν, όπου σπούδασε με υποτροφία. Συνεργάστηκε επί σειρά ετών, με το Θέατρο Τέχνης, συμμετέχοντας σε 35 τουλάχιστον θεατρικές παραγωγές του, που παρουσιάστηκαν στην Ελλάδα αλλά και σε διεθνή φεστιβάλ στην Ευρώπη. Παράλληλα, παρακολουθεί σεμινάρια και ερευνητικές θεατρικές δράσεις και συμμετέχει στην πρώτη εμφάνιση του Θ. Τέχνης στην Επίδαυρο (Όρνιθες, Πέρσες, Επτά επί Θήβας, Αχαρνείς, Ειρήνη, Οιδίποδας, Βάκχες, Ιππείς) όπως επίσης και στις ετήσιες εμφανίσεις του στο Ηρώδειο. Συμμετέχει στις μεγάλες επιτυχίες στο υπόγειο της Σταδίου, στο θερινό της οδού Ιουλιανού και στη Λαϊκή σκηνή του Θεάτρου Τέχνης του Βεάκη (Οπερέτα, Γκουέρνικα, Γάμος, Ο Καραγκιόζης παρά λίγο Βεζύρης, Βαβυλωνία, Το μονοπάτι που πάει βαθειά μέσα στο βορρά, Αυτόχειρ, Ισαβέλα τρεις καρβέλες κι ένας παραμυθιάς, Ο μπαμπάς ο πόλεμος, Παίζουμε τους μελλοθάνατους, Υπηρέτης δύο αφεντάδων κ.ά.). Παίρνει το Α' βραβείο ανδρικού ρόλου στο φεστιβάλ Ιθάκης με τους Ελεύθερους καλλιτέχνες (Γραμματιζόμενοι του Β. Ρώτα). Υπήρξε

ιδρυτικό στέλεχος του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καλαμάτας και μέλος της καλλιτεχνικής επιτροπής του. Με τον Γ. Βόγλη ιδρύουν την καλλιτεχνική εταιρία «Ανατολή». Συνεργάστηκε, επίσης, με τη «Σκηνή» του Λ. Βογιατζή, με τον Μ. Φωτόπουλο και με το «Ελεύθερο θέατρο». Συνεργάζεται με το Εθνικό Θέατρο σε παραστάσεις στην Αθήνα (Κεντρική σκηνή, Γκαράζ), την Επίδαυρο, το Ηρώδειο και στην Ευρώπη (Το τέλος των πόλεων, Φοίνισσες, Μιμίαμβοι, Αντηγόνη, Δον Χουάν, Χριστός Πάσχω, Ηλίθιος, Ένα αθέριστο στάχυ, Εγκληματίες κ.ά.). Τα τελευταία χρόνια συνεργάζεται με το Κ.Θ.Β.Ε. (Βαβυλωνία, Όταν οι γυναίκες το γλεντούν, Ο κατά φαντασίαν ασθενής, Καραγκιόζης ο Μέγας, Ένα καπέλο από ψάθα Ιταλίας, Κυνηώνας κατασαρίδες, Οι αλλοπαρμένοι, Οδυσσέα γύρισε σπίτι, Η βέρα και το τάβλι, Φοίνισσες, Τρικυμία, Αυτοκράτωρ Μιχαήλ, Τέλος καλό όλα καλά, Ειρήνη, Εφιάλτες). Διδάσκει στη Δραματική Σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. Με την Ο. Αλεξανδροπούλου έχουν ιδρύσει και διευθύνουν τη «Θεατρική Ομάδα» του Δήμου Πυλαίας. Συνεργάστηκε με την ΕΡΤ σε τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές παραγωγές, ως επιμελητής και ως παραγωγός, ηθοποιός και παρουσιαστής. Υπήρξε μέλος του Δ.Σ του ΣΕΗ, 10 χρόνια πρόεδρος του Οργανισμού Εταιρικών Θιάσων, πρόεδρος και γραμματέας της Αντιπροσωπευτικής Επιτροπής των Εργαζομένων Ηθοποιών του Κ.Θ.Β.Ε. Πρωταγωνίστησε σε τηλεοπτικές σειρές και κινηματογραφικές ταινίες. Παράλληλα, ασχολείται ως εικαστικός και ως γραφίστας σε ό,τι έχει σχέση γύρω από το θέατρο. Έχει γράψει το σενάριο για οχτώ τηλεοπτικές σειρές και ταινίες που έχουν παιχτεί στην τηλεόραση.

Υπεύθυνοι παράστασης

Οδηγός σκηνής

Γιάννης Παλαμιώτης

Μηχανικοί σκηνής

Γιώργος Γεωργούλας, Τιμόθεος Τσαμασλίδης,
Γιώργος Αντωνιάδης

Χειριστής κονσόλας φωτισμού

Γιάννης Τούμπας

Ηλεκτρολόγος σκηνής

Διονύσης Κλειδέρης

Χειριστής ήχου

Δημοσθένης Παπαδήμος

Φροντιστής

Θόδωρος Παρασκευόπουλος

Ενδύτρια

Κυράννα Μήτσα - Δελή

Κατασκευή σκηνικών & κοστούμιών

Εργαστήρια Κ.Θ.Β.Ε.

ΕΥΤΥΧΟΣ
ΤΡΕΛΛΟΪΚΑ



ΖΥΘΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1990

Μεσογειακό Ζυθεςτιατόριο

Ζύθος στο Ντορέ:

Τσιρογιάννη 7, Λευκός Πύργος - Τηλ: 2310.279.010



FOKAS
Εδώ, θα μείνετε.

Χτυπήστε **ΚΑΡΤΑ** και κερδίστε
δωροεπιταγές!

24 άτοκες δόσεις ανεξαρτήτως ποσού

Αθήνα: Σταδίου 41, Ερμού & Βουλής **Θεσσαλονίκη:** Τιμιακή 48-50, Ερμού 14, F sport: Τιμιακή 64 **Βόλος:** Ερμού 164

Μια εταιρία
προσφέρει σε όλους μας

κάθε μέρα
σε κάθε γειτονιά

την ευκαιρία
να κερδίσουμε

μια καλύτερη ζωή

Η Ελλάδα μας εμπιστεύεται τα όνειρά της
Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου Α.Ε.



Γιώργου Ρούσου

ΕΥΤΥΧΩΣ ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ

Θεατρική περίοδος 2005-2006
Αρ. δελτίου 544 (141)

Τμήμα Εκδόσεων Κ.Θ.Β.Ε.

Επιμέλεια εκδόσεων:

Ελπίδα Βιάννη

Σχεδιασμός προγράμματος:

Ελένη Ματζίρη

Φωτογραφίες δοκιμών:

Κώστας Παπαντωνίου

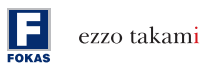
Παραγωγή εντύπου:

ΛΙΣΤΡΟΝ

Χορηγοί επικοινωνίας:



Το προσωπικό υποδοχής του Κ.Θ.Β.Ε. ντύνουν οι εταιρίες:



Με την υποστήριξη:



Υπάρχουν δύο κατηγορίες ανθρώπων...
...δύο κατηγορίες ανθρώπων...



αυτοί που απλά ζουν...

...απλά ζουν...



και αυτοί που ξέρουν να ζουν!

...ξέρουν να ζουν!

Στο ξενοδοχείο "Les Lazaristes", η αξεπέραστη πολυτέλεια, η φιλικότητα και ο επαγγελματισμός, συνυπάρχουν στις προσωποποιημένες υπηρεσίες τους ...

Gastronomy

Το εστιατόριο **FRED & GINGER** δημιουργήθηκε για να αγαπηθεί από τους λάτρεις των γαστριμαργικών απολαύσεων.

Η κλασική απλότητα μιας έμπειρης και ώριμης κουζίνας στη σύγχρονη, ανανεωμένη εκδοχή της με την υπογραφή του executive chef Dennis Van Golderbinge.

adlanceed.

Les Lazaristes

D O M O T E L
HOSPITALITY MATTERS

για όσους ξέρουν να ζουν!

Κολοκοτρώνη 16, 56 430 Θεσσαλονίκη
τηλ.: 2310 647400 fax: 2310 647484
web: www.domotel.gr
e-mail: leslazaristes@domotel.gr

★★★★★ De luxe

welcome...